

Spreekbeurt van de dominee in de Schoolkerkdienst, Capelle-Schollevaar, 7 oktober 2012, 15.30 uur
'Het goede van God voor ons allemaal!'

Hoe zou het nou zijn, als jij geleefd had in de tijd, dat Jezus hier op aarde was? Stel je nou eens voor, dat je zomaar naar de Here Jezus toe kon gaan, en hem iets kon vragen, of iets kon vertellen... Voor de kinderen van toen was dat wel heel bijzonder, denk je ook niet?

Maar ja... als Jezus voorbij kwam, waren er meestal ook wel héél veel mensen om Hem heen. Allemaal grote mensen die graag wilden horen wat Jezus ging vertellen. En als je dan kind was, dan kon je maar moeilijk bij Jezus komen.

En nu gaan we een stukje uit de Bijbel lezen over ouders, over papa's en mama's die heel graag willen dat Jezus even praat met hun kinderen, en dat Hij hun kinderen aanraakt, en hun een zegen geeft. Wat dat is, een zegen, daar gaan we het straks over hebben. Maar eerst gaan we het verhaal lezen. Luister maar.

Markus 10: 13-16

De mensen probeerden kinderen bij Jezus te brengen om ze door Hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen.

(De discipelen werden een beetje boos: 'Kom op, mensen, dáár heeft Jezus geen tijd voor! Die kinderen begrijpen toch nog niet wat Hij zegt! Kom later maar terug, als die kinderen groot zijn. maar nu niet! Nee, géén kinderen bij Jezus!')

Toen Jezus dat zag, wond Hij zich erover op en zei tegen hen: 'Laat de kinderen bij Mij komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij.

(Heel gewone mensen, mensen die eerlijk zijn voor God, die mogen komen.)

Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan.' Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen.

Dus die kinderen krijgen iets! Een héél mooi cadeau! Een zegen!

Maar wat is dat, een zegen?

Weet je, aan het einde van elke kerkdienst geeft de dominee ook de zegen van God mee. Straks ook, aan het einde van deze dienst. Straks steek ik dan mijn armen wijd uit, en dan mag ik de woorden zeggen die God Zelf aan jullie, en aan u allemaal wil meegeven.

Maar soms wordt ook één mens gezegend, of één kind, en dan leg je als dominee je hand op het hoofd van die ene.

Maar wat gebeurt er nou, als je een zegen krijgt? De zegen van God? Heb je daar wat aan? En wat merk je daar dan van?

Weet je, als God je Zijn zegen geeft, dan zegt Hij eigenlijk dit: 'Ik sta achter je!'

'Ik hou van je, Ik help je, Ik steun je, Ik ben jouw God! Ik sta achter je!' En dat zijn niet zomaar een paar wóórden. Dat is véél meer!

Ik wil dat graag wat meer uitleggen, en daarvoor ga ik jullie een verhaal vertellen. Het verhaal, dat heet: 'Ivo en de violist'. Ga maar lekker zitten, want het is een mooi verhaal.

Ivo en de violist

Ivo is een jongen, hier in Capelle. Hij houdt van muziek. Hij is gek op muziek, en altijd zit er wel een melodie in zijn hoofd. Heel vaak loopt hij te zingen, of hij trommelt met zijn vingers op de tafel.

Ivo zou heel graag een instrument willen bespelen. Het liefst viool. Maar ja, muzikles, dat is wel heel duur. Ivo woont bij zijn moeder, en zijn vader, die ziet hij niet zo vaak. En zijn moeder, die zegt: 'Ivo, ik heb geen geld voor muzikles. Maar later, als jij groot bent en je gaat zelf werken, dan kun je zelf geld verdienen om op muzikles te gaan.'

Ivo vindt het wel heel jammer, maar ja, het is niet anders.

En dan, op een dag, is het Koninginnedag. Ivo en zijn moeder gaan naar vrijmarkt, met al die kleedjes, en daar lopen ze gezellig rond. En daar, op de vrijmarkt, daar zit een man viool te spelen. Zijn vrouw zit naast hem, zij verkoopt allerlei spulletjes, en hij speelt viool.

Ivo blijft staan. O, wat mooi... Ivo staat daar maar, en hij vergeet helemaal de tijd. Als de man stopt, dan vraagt Ivo: 'Mijnheer, hoe heette deze muziek?'

'Dit is de Lente', zegt de meneer, 'De Lente van Vivaldi'.

'Ik zou zo graag viool willen leren spelen,' zegt Ivo, 'maar mijn moeder zegt dat we daar geen geld voor hebben.'

'Ja,' zegt de meneer, 'dat is ook duur. Weet je, ik ben geen vioolleraar, maar ik kan natuurlijk wel proberen om jou een beetje les te geven. Als je wilt, kan ik je wel op weg helpen met de eerste dingen die je moet leren. Daar hoeft ik geen geld voor te hebben.'

'O ja?' zegt Ivo. 'Nou, heel graag!' En hij is helemaal blij! Hij haalt zijn moeder erbij, en ze spreken wat af, met die meneer en met zijn vrouw. Het zijn héél aardige mensen. Ze komen eigenlijk uit Italië en ze heten mijnheer en mevrouw Fabriano.

'Komt u ook mee?' vraagt mevrouw Fabriano aan Ivo's moeder. 'Dat vind ik gezellig.'

En een paar dagen later staan Ivo en zijn moeder voor de deur bij meneer en mevrouw Fabriano.

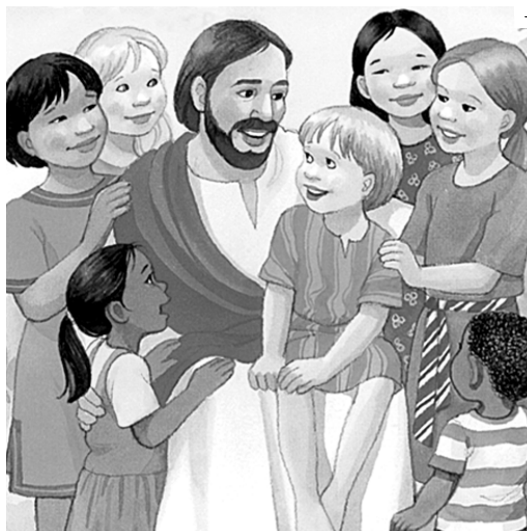
Ivo krijgt de allereerste vioolles, en hij vindt het meteen geweldig! Ja, het is wel heel moeilijk hoor... Meneer Fabriano heeft nog een tweede viool, dat is niet zo'n goeie, maar om het te leren kan het wel. Die mag Ivo lenen. Thuis moet hij heel veel oefenen, maar het gaat eigenlijk heel snel.

'Jij hebt talent!' zegt meneer Fabriano! 'Jij hebt het helemaal in je!'

Ivo geniet en meneer Fabriano geniet ook.

Hij zegt: 'Ivo, ik sta achter je!'

En dat zijn niet alleen maar wóórden van meneer Fabriano. Want op een dag kan hij Ivo niets meer leren. Hij zegt: 'Ivo, je hebt een andere leraar nodig, je kunt het nu zo goed!' Maar ja, Ivo heeft nog steeds geen geld...

En wat doet meneer Fabriano? Hij zegt: 'Ivo, ik geniet er zó van dat jij zo snel leert om viool te spelen, ik ga voor jou een goede leraar zoeken, en dan betaal ik je vioollessen!' 'Wát...?' zegt Ivo. 'Gaat u die betalen?' Hij denkt: 'Meneer Fabriano en zijn vrouw wonen zelf ook maar in een klein huisje. Hoe moeten ze dat betalen?' Maar meneer Fabriano zegt: 'Ja, ik doe het écht.' En hij doet het ook. Ivo krijgt nu een héél goede leraar, en hij leert het héél snel. Op een dag zegt zijn leraar: 'Eigenlijk, Ivo, zou jij een goede viool moeten kopen. Met dat ding van jou kun je niet verder komen.'

En dan denkt Ivo: 'Hoe moet dat nou weer?' Hij gaat naar meneer Fabriano en hij vertelt het, maar meneer Fabriano zegt: 'Ja, daar heb ik ook geen geld voor.' 'Maar...' zegt hij dan, 'ik sta achter je, Ivo! Ik ga kijken of jij niet hier of daar klusjes kunt gaan doen, dan kun je voor die viool gaan sparen.'

En ja hoor, elke week heeft meneer Fabriano klusjes voor Ivo. Hij zegt: 'Bij die mevrouw mag je gras maaien en bij die mensen mag je de auto wassen.' Dat regelt hij allemaal! En Ivo spaart en spaart en spaart... Zijn verjaardagsgeld, dat gaat allemaal in het potje. En soms krijgt hij wat, van die of van die...

En op een dag, dan heeft hij het geld! En hij koopt zijn eigen viool! Geweldig!!!

Ivo zegt: 'Ik ben eigenlijk blij dat ik hem toen niet meteen cadeau heb gehad. Juist omdat ik zo lang heb moeten sparen, vind ik het nu nog véél mooier om mijn eigen viool te hebben!'

Weet je hoe het verder gaat? Ivo wordt steeds beter! Hij gaat concerten geven, en hij wordt beroemd. En dan, op een dag, dan treedt Ivo op in het Isalatheater. Voor het eerst in Capelle. En natuurlijk heeft hij gratis kaartjes gegeven aan zijn moeder en aan meneer en mevrouw Fabriano.

Die avond gaat het zó goed! Ivo speelt en speelt... En op de voorste rij, daar zitten ze, mama, meneer Fabriano, en mevrouw Fabriano. En ze strálen helemaal. Dan, aan het eind van de avond, dan zegt Ivo: 'Dames en heren, het laatste nummer van deze avond, dat is speciaal bestemd voor een heel bijzondere man. Een man die naar mijn ogen keek, op Koninginnedag, heel lang geleden, en die zag hoe ik ernaar verlangde om viool te spelen. Hij werd mijn eerste vioolleraar, en hij heeft mij altijd gesteund. Dank zij hem sta ik hier. Die man is meneer Fabriano, en

René van Loon, dominee in de Ontmoetingskerk

Als u of jij me wilt bellen of mailen over deze kerkdienst, of als u of jij meer wilt weten over de Ontmoetingskerk, dan kan dat!

Mijn telefoonnummer is 010-4426280. Mijn emailadres is c.m.van.loon@freeler.nl

De website van de kerk is www.ontmoetingskerkonline.nl, kijk dan op Hervormde Gemeente.

Via deze website kun je ook altijd naar de kerkdiensten luisteren, op het moment dat ze aan de gang zijn en ook nog daarna (je kunt dan doorklikken naar www.kerkdienstgemist.nl).

Graag tot ziens in de kerk!

speciaal voor hem speel ik nu wat hij toen speelde op Koninginnedag: een stuk van Vivaldi: De Lente.'

Dat was het verhaal, Ivo en de violist. Wat zei de violist? 'Ivo, ik sta achter je!' En als jij nou de zegen krijgt van God, weet je wat God dan zegt? 'Ik sta achter je!'

Dat zijn niet zomaar een paar woorden. God wil je helpen, heel je leven.

Nee, Hij geeft niet alles waar je om vraagt. Meneer Fabriano gaf wel vioollessen, maar hij gaf geen viool. Juist op die manier leerde Ivo om zelf te sparen. Anders zou hij maar een verwend kind kunnen worden.

Zo is het met God ook. Hij staat achter je! Maar Hij strooit niet met cadeautjes. Hij wil je helpen, Hij wil je steunen in je leven. En je mag altijd bidden. Je mag uit de Bijbel lezen, dan leer je Hem steeds beter kennen. En denk maar aan Jezus, dan weet je wie God is, ook voor jou!

Jezus, Hij zegt: 'Laat de kinderen bij Mij komen! Ik wil ze zegenen!' Zo wil Hij ook jou zegenen.

En denk nu nog éven terug aan Ivo. Hij speelde De Lente voor meneer Fabriano. Zo mag jij ook leven voor God. De dingen doen die Hij mooi vindt. Dat mag je je leven lang doen! Misschien word je wel 80, of 90, of 100 jaar! En dan, dán mag je Hem Zelf zien, in de hemel, in het licht.

Zó wil Jezus jou zegenen! Je mag Hem vertrouwen! Hij houdt van jou! En ook van u! Van u als ouders, opa's, oma's. Gemeenteleden. Leerkrachten. Of misschien bent u vandaag zomaar hier binnengewandeld. Voor ieder van ons heeft God een goed woord, een zegen! En die goede woorden van God, dat zijn woorden uit de Bijbel, uit Zijn eigen boek, die goede woorden, die gaan we nu uitdelen. Ik heb hier 350 enveloppen, en in elke envelop zit een klein briefje met een bijbeltekst. Woorden van God voor jou, voor u. Een zegen! Amen.